

PARAULA I VIDA

Crist, el nostre principi, la nostra vida i el nostre guia, la nostra esperança i el nostre terme

El Papa Sant Pau VI, acabat d'eleger Pastor suprem de l'Església, deia en iniciar la 2a sessió del Concili Vaticà II a Sant Pau Extramurs de Roma (29.9.1963): «Germans, ¿d'on arrenca el nostre viatge, quina ruta pretén recórrer i quina meta s'ha de fixar el nostre itinerari de manera que s'assenti, sí, sobre el pla de la història terrenal, en el temps i en la manera d'aquesta nostra vida present, però que s'orienti també al límit final i suprem que estem segurs no pot faltar al final del nostre pelegrinatge? Aquestes tres preguntes senzillíssimes i capitals tenen, com bé sabem, una sola resposta que aquí, en aquesta hora, hem de donar-nos a nosaltres mateixos i anunciar-la al món que ens envolta: **Crist! Crist, el nostre principi; Crist, la nostra vida i el nostre guia; Crist, la nostra esperança i el nostre terme**». Donen molta pau i perspectiva en celebrar al final de l'any litúrgic la solemnitat de Jesucrist Rei de tot el món. És un programa perenne, que no depèn de crisis o de bonances. «*En Ell vivim, ens movem i existim*» (Act 17,28). Ell ha de ser el fi i el terme de tota la nostra acció i existència.

En aquesta festa proclamem l'evangeli del judici final: «*El Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vaucollir; quan em veïeu despullat, em vaucobrir; quan estava malalt, em vaucobrir; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm*» (Mt 25,34-36). Jesús parla d'un Rei i d'un Regne; un Rei de pau i de justícia, que tractarà amb misericòrdia els seus fills; i un Regne que està fet de compassió i de bondat per a tots, especialment per als més petits, els pecadors, els qui tot ho esperen de Déu perquè reconeixen que són pobres. «Se sent una pau tan gran quan un se sap absolutament pobre, i no compta amb res més ni amb ningú més que amb Déu» deia Teresina de l'Infant Jesús. No tenir res, per poder-ho tenir tot, per deixar-se omplir totalment per Déu. Ho estem aprenent novament, amb radicalitat, en temps de pandèmia. No sabem interpretar-ho bé, no tenim vacunes, ni un poder gran per a contrarestar els seus efectes tan mortífers i expansius... tenim por i angoixa, no podem plani-

ficar, som pobres... És llavors quan estem més ben disposats per acudir a Déu, a la seva protecció i al seu amor, per rebre-ho tot de Déu i per comportar-nos com a germans, tots fills d'un únic Déu.

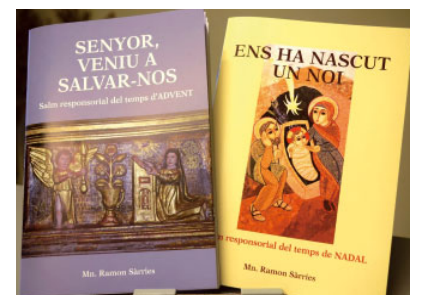
«*Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi*» (Mt 25, 40). És estimant com acollim el Regne de Déu, com transformarem el món. També deia Sant Pau VI en aquell famós discurs: «L'Església mira el nostre món amb profunda comprensió, amb sincera admiració i amb sincer propòsit no de conquerir-lo, sinó de servir-lo; no de menysprear-lo, sinó de valorar-lo; no de condemnar-lo, sinó de confortar-lo i de salvar-lo». Cadascú en pot treure les conseqüències: val la pena reaccionar, i en mirar el final de la història, quan Crist ho posarà tot en mans del Pare, poder ser comptats entre els fills perdonats i redimits. Tinguem aquesta visió elevada del nostre destí. «*Confieu en Déu, confieu també en Mi!*» (Jo 14,1).

Quan el Senyor tornarà amb glòria, que ens prengui amb Ell i ens doni vida per tota l'eternitat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Comentaris als salms responsorials per a Advent i Nadal

L'Arxiprest de les Valls d'Andorra i Llicenciat en Teologia Bíblica a Jerusalem, Mn. Ramon Sàrries i Ribalta, acaba de publicar 2 opuscles amb comentaris als salms responsorials dels temps litúrgics d'Advent (*Senyor, veniu a salvar-nos*) i de Nadal (*Ens ha nascut un noi*).

Els opuscles compten amb una petita introducció de l'autor als temps litúrgics corresponents, Advent i Nadal, per passar després a comentar els salms responsorials de cada dia amb glosses sobre el sentit teològic-bíblic de cada estrofa del salm. Unes reflexions que va redactar durant els passats mesos de març-juny aprofitant el confinament forçós a causa de la pandèmia, i que ara vol oferir com a fruita madura per als seus germans preveres i per a l'Església d'Urgell.

L'autor té previst publicar també els comentaris de Setmana Santa, Pasqua i Pentecosta.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar tecnològicament la condició humana?

La idea de millorar l'espècie humana mitjançant la implementació de les biotecnologies per constituir una nova espècie evolucionada, lluny de la naturalesa primitiva, troba cada cop més eco en la literatura i en la filosofia.

Aquest moviment sosté que els éssers humans tenim la possibilitat de realitzar un salt evolutiu com a conseqüència del vertiginós desenvolupament de les biotecnologies. L'objectiu final, doncs, és que l'ésser

humà pugui alliberar-se de la seva postració orgànica i de la seva endèmica precarietat per tal d'assolir una vida més plena, més llarga i de més qualitat en tots els sentits.

Aquesta esperança s'alimenta des de la dècada dels vuitanta del segle passat a partir d'una sèrie d'innovacions tecnològiques que feien somiar un món nou i millor: el desenvolupament de les nanotecnologies per reconstruir radicalment els nos-

tres cossos amb l'ajuda de nanorobots que nedarien per la nostra sang per reparar errors en l'ADN o combatre elements patògens durant el creixement corporal o les investigacions sobre criogènia, com un mitjà de frenar la degradació biològica. Tot plegat infonia una gran esperança en un futur immediat.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Cristo, nuestro principio, nuestra vida y nuestro guía, nuestra esperanza y nuestro término

El Papa San Pablo VI, recién elegido Pastor supremo de la Iglesia, decía al iniciar la 2.ª sesión del Concilio Vaticano II en San Pablo Extramuros de Roma (29.9.1963): «Hermanos, ¿de dónde arranca nuestro viaje, qué ruta pretende recorrer y qué meta deberá fijarse nuestro itinerario, de modo que se asiente, sí, sobre el plano de la historia terrena, en el tiempo y en el modo de esta nuestra vida presente, pero que se oriente también al límite final y supremo que estamos seguros no puede faltar al término de nuestra peregrinación? Estas tres preguntas sencillísimas y capitales tienen, como bien sabemos, una sola respuesta que aquí, en esta hora, debemos darnos a nosotros mismos y anunciarla al mundo que nos rodea: **¡Cristo! Cristo, nuestro principio; Cristo, nuestra vida y nuestro guía; Cristo, nuestra esperanza y nuestro término.**» Sus palabras dan mucha paz y perspectiva al celebrar al final del año litúrgico la solemnidad de Nuestro Señor Jesucristo Rey del universo. Es un programa perenne, que no depende de crisis o de bonanzas. «*En Él vivimos, nos movemos y existimos*» (Hch 17,28). Él debe ser el fin y el término de toda nuestra acción y existencia.

En esta fiesta proclamamos el evangelio del juicio final: «*El rey dirá a los de su derecha: Venid, vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre, y me disteis de comer; tuve sed y me disteis de beber; fui forastero y me hospedasteis; estuve desnudo y me vestisteis; enfermo y me visitasteis; en la cárcel y vinisteis a verme*» (Mt 25,34-36). Jesús habla de un Rey y de un Reino; un Rey de paz y de justicia, que tratará con misericordia a sus hijos; y un Reino que está hecho de compasión y de bondad para todos, especialmente para los más pequeños, los pecadores, los que todo lo esperan de Dios porque reconocen que son pobres. «Se siente una paz tan grande al saberse absolutamente pobre, y no contar más que con Dios, absolutamente pobre», decía Teresita del Niño Jesús. No tener nada, para poderlo tener todo, para dejarse llenar totalmente por Dios. Lo estamos aprendiendo nuevamente, con radicalidad, en tiempos de pandemia. No sabemos interpretarla bien, no tenemos vacunas, ni un poder grande para contrarrestar sus efectos tan mortíferos y expansivos... tenemos miedo y angustia, no podemos planificar, somos pobres... Es entonces cuando estamos mejor dispuestos para acudir a Dios, a su protección y a su amor, para recibirlo todo de Dios y para comportarnos como hermanos, todos hijos de un único Dios.

«*Cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis*» (Mt 25,40). Es amando como acogemos el Reino de Dios, como transformaremos el mundo. También decía San Pablo VI en aquel famoso discurso: «La Iglesia mira el mundo con profunda comprensión, con sincera admiración y con sincero propósito no de conquistarlo, sino de servirlo; no de despreciarlo, sino de valorarlo; no de condenarlo, sino de confortarlo y de salvarlo». Cada uno puede sacar las consecuencias: vale la pena reaccionar, y al mirar el final de la historia, cuando Cristo lo pondrá todo en manos del Padre, poder ser contados entre los hijos perdonados y redimidos. Tengamos esta visión elevada de nuestro destino. «*Creed en Dios, y creed también en Mí*» (Jn 14,1). Cuando el Señor volverá con gloria, ¡que nos tome con Él y nos dé vida por toda la eternidad!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

4.000 infants i joves segueixen la Setmana de Cinema Espiritual

Uns 3.000 joves a les escoles del Principat d'Andorra, i prop d'un miler a les escoles de la zona de Balaguer, van seguir durant la setmana del 2 al 6 de novembre la Setmana de Cinema Espiritual, organitzada per la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell.

En aquest cicle, els alumnes (des de 5è de Primària fins a 2n de Batxillerat) dels tres sistemes educatius d'Andorra i de les escoles diverses de la comarca de la Noguera, comparteixen per grups bombolla pel·lícules de cinema amb valors i amb els seus professors de religió i, seguint unes fitxes didàctiques, reflexionen i treballen actituds i respostes des de la perspectiva cristiana.

Els alumnes de 5è i 6è de Primària van veure *La Mia i el lleó blanc*; els de 1r i 2n d'ESO, *Corre como una chica*; i els de 3r i 4t d'ESO i Batxillerat veieren *Especiales*. Es van treballar els valors de la cura de l'entorn natural, la igualtat entre persones, i la dedicació als altres des del voluntariat. S'entén per cinema espiri-

tual, el que aborda en les seves pel·lícules els grans interrogants sobre el sentit de la vida, les relacions personals i els camins de l'amor, la justícia i les exigències ètiques de la solidaritat, la llibertat i el discerniment en elecció, el perdó i la reconciliació, la lluita del bé i el mal o el misteri de la bellesa.

Càritas: «La pobresa també rebrota»

Càritas ha impulsat la campanya «La pobresa també rebrota», durant els mesos d'octubre i novembre amb l'objectiu d'obtenir recursos per respondre a les conseqüències econòmiques i socials de situació econòmica provocada per la Covid-19 durant la tardor. Al mes de maig, els serveis de primera resposta de les deu Càritas amb seu a Catalunya van atendre més de 103.000 persones, un 63% més que abans de l'inici de la pandèmia i es preveu que les circumstàncies actuals es poden endurir.

Com s'informa des de Càritas Catalunya, moltes de les Càritas amb seu a Catalunya ja han exhaurit el

pressupost que tenien previst per a tot el 2020 i es comença a demanar la solidaritat de la ciutadania per continuar garantint les ajudes a les persones més vulnerables de la nostra societat. En els mesos anteriors es va incrementar el nombre de persones a ajudar, passant de 63.300 persones a més de 103.000 en el mes de maig, i que aquest increment va obligar a destinar molts més recursos per cobrir necessitats bàsiques com l'alimentació o les despeses relacionades amb l'habitatge. 1 de cada 3 persones ateses per Càritas no havia necessitat mai l'ajuda anteriorment, i és aquesta una situació que recorda a la crisi de 2008, amb la diferència que aquesta ha afectat a tots els sectors econòmics sense excepció, també a l'economia submergida.

Actualment, 1 de cada 4 llars ateses per Càritas no disposa de cap ingrés, situant al 65,2% de les famílies per sota del llindar crític de la pobresa severa. Això suposa que la meitat de les famílies tinguin dificultats per pagar el lloguer, la hipoteca o els subministraments. Els diners recaptats en aquesta campanya aniran destinats, principalment, a les ajudes directes per pagar lloguers, relloguers, factures o la compra d'aliments.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

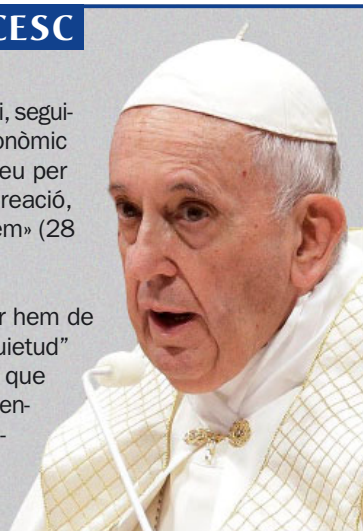

@Pontifex: «No oblidem les víctimes del coronavirus. Molt de patiment, moltes persones han perdut la vida; i molts voluntaris, metges, infermers, monges, sacerdots, que també han perdut la vida. Recordem a les famílies que han patit per això» (28 d'agost).

@Pontifex: «Resar és deixar que Déu ens miri sense fingiments, sense excuses, sense justificacions; perquè del dimoni venen l'opacitat i la falsedat, de Déu la llum i la veritat» (28 d'agost).

@Pontifex: «Després de la crisi, seguirem amb aquest sistema econòmic d'injustícia social i menyspreu per la cura de l'ambient, de la creació, de la casa comú? Reflexionem» (28 d'agost).

@Pontifex: «En el nostre cor hem de tenir sempre una «santa inquietud» en la cerca del veritable bé que és Déu. Ajudem els altres a sentir la set de Déu. És Ell qui dona pau i felicitat al nostre cor» (28 d'agost).

Se celebra la festa del Sant Crist de Balaguer

La celebració eucarística de la festa del Sant Crist de Balaguer, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, es va celebrar el 9 de novembre al Santuari-Basílica, amb les mesures recomanades per les autoritats amb motiu de la pandèmia de la Covid-19. Alhora, la celebració es va retransmetre per primera vegada en directe pel canal de YouTube del Bisbat d'Urgell i per les pàgines web de la Parròquia de Balaguer, Balaguer Televisió i de la pàgina web del Bisbat d'Urgell.

Van concelebrar juntament amb el capellà custodi del Santuari-Basílica del Sant Crist, Mn. Pau Vidal, l'Arxiprest de Noguera, Mn. Joan Pujol, i els sacerdots de l'Arxiprestat. La Missa fou solemnitzada per les religioses clarisses del Sant Crist, dirigides per Sor Victoria Triviño.

El Santuari es va omplir només a un terç de la seva capacitat, seguint la normativa vigent, i van assistir a la celebració en representació del Consistori de la ciutat, l'Il·lm. Sr. Alcalde (Paer en cap), Jordi Ignasi Vidal. Enguany es va venerar espiritualment des de la distància la sagrada imatge del Sant Crist.

Mons. Vives, a l'homília, va posar èmfasi en el consol i aixopluc que el Sant Crist ens ofereix en aquest temps de pandèmia, glossant la seva carta dominical: «Avui li reiterem que amb les seves ferides ens guareixi, i li preguem pels malalts, pels hospitalitzats, pels difunts i les seves famílies.»

Va exhortar als fidels a pregar al Sant Crist, i malgrat que no es podia besar els peus del Crist, com és tradició, va encoratjar a fer-li una triple besada de manera espiritual: una besada d'Acció de Gràcies, una besada de penediment i una besada d'amor.

Les paraules d'agraïment a tots els que havien fet possible la celebració de Mn. Pau Vidal i del mateix Arquebisbe van cloure la celebració. Mons. Vives, a més, va recordar per acabar que cal demanar al Senyor que ens canviem nosaltres mateixos per sortir de la pandèmia més germans els uns dels altres. Va citar en aquest sentit el document del Papa, *Fratelli tutti*, que fa referència a les paraules de Sant Francesc, tan estimat a Balaguer: tots som germans. En acabar la celebració, l'Alcalde i l'Arquebisbe van poder fer una visita privada de l'obra de restauració de la zona interior de la porta de l'església romànica de Santa Maria d'Almatà, que a l'actualitat forma part del mateix santuari.

La Santa Seu prorroga durant tot novembre la indulgència plenària per als difunts

El «Decret de la Penitenciària Apostòlica sobre les indulgències plenàries per als fidels difunts en l'actual situació de pandèmia» publicat per la Santa Seu el 23 d'octubre s'indica que «enguany, en les circumstàncies actuals degudes a la pandèmia de la Covid-19, les indulgències plenàries per als fidels difunts es prorrogaran durant tot el mes de novembre, amb l'adequació de les obres i condicions per tal de garantir la seguretat dels fidels. Es commutaran les obres pietoses per obtenir les indulgències plenàries aplicables a les ànimes de purgatori».

Per això, la Penitenciària Apostòlica, per mandat especial del Papa Francesc, «estableix de molt bon grat i decideix que aquest any, per evitar les aglomeracions on estan prohibides:

- La indulgència plenària per als qui visitin un cementiri i preguin pels difunts si més no mentalment, establerta per regla general només en dies concrets de l'1 al 8 de novembre, podrà ser traslladada a altres dies del mateix mes fins que aquest acabi. Aquests dies, elegits lliurement pels fidels, també poden ser independents entre si.
- La indulgència plenària del 2 de novembre, establerta en ocasió de la commemoració de Tots els Fidels Difunts per als qui visitin piadosament una església o oratori i recitin allà el *Parenostre* i el *Credo*, pot ser transferida no només al diumenge anterior o posterior o al dia de la solemnitat de Tots Sants, sinó també a un altre dia del mes de novembre, lliurement elegit per cada un dels fidels».

El Decret assenyala a més que «la gent gran, els malalts i tots aquells que per motius greus no puguin sortir de casa, per exemple a causa de les restriccions imposades per l'autoritat competent per al temps de la pandèmia, per tal d'evitar que nombrosos fidels s'aglomerin en els llocs sagrats, podran obtenir la indulgència plenària sempre que s'uneixin espiritualment a tots els altres fidels, completament despresos del pecat i amb la intenció de complir, com més aviat millor, les tres condicions habituals (confessió sacramental, comunió eucarística i oració per les intencions del Sant Pare), davant una imatge de Jesús o de la Santíssima Mare de Déu, resin oracions piadoses pels difunts, per exemple, laudes i vespres de l'Ofici de difunts, el Rosari marià, la corona de la Divina Misericòrdia, altres oracions pels difunts més apreciades pels fidels, o es dediquin a la lectura meditada d'algun dels passatges de l'Evangeli proposats per la litúrgia dels difunts, o realitzin una obra de misericòrdia oferint a Déu els dolors i les dificultats de la seva pròpia vida».

Per facilitar l'obtenció de la gràcia divina per mitjà de la caritat pastoral, l'esmentada Penitenciària «prega a tots els sacerdots amb facultats adequades que s'ofereixin amb particular generositat a la celebració del sagrament de la Penitència i administrin la santa comunió als malalts».

Aquest Decret és vàlid durant tot el mes de novembre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrecia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon,

mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs., a Còrdova.

25. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Santa Caterina d'Alexandria, vg. i mr., titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Sant Silvestre (†1267), abat, fundador de la

branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Divendres [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Lull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17;64,1.4-8 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Sadurní o Serni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

Jesucrist, rei de tot el Món (A)

COMENTARI

«Quan estava necessitat em vau ajudar...»

Legim avui una de les escenes més conegudes de tot l'Evangeli. És el moment que Jesús separa els pobles com un pastor separa les ovelles i les cabres. A uns els diu: *Veniu, preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres quan tenia fam em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.* Als de l'altra banda els retraurà que no hagin fet cap d'aquests coses i per això la sentència és clara també: *Lluny de mi, maleïts, aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seu àngels.* La sentència del Rei va en funció del que han fet o han deixat de fer. Si han ajudat els altres, reben el Regne; si han estat egoistes i no s'han preocupat més que d'ells mateixos, van al foc etern. Ni en un cas ni en l'altre els que així actuaven sabien que ho feien a Crist; simplement feien, ajudaven, actuaven o deixaven de fer-ho. Adonem-nos també: que *el Regne, el Pare l'ha preparat des de la creació del món per a nosaltres; el foc etern estava en canvi, estava preparat per al diable i els seus àngels.* I el pecat dels qui són condemnats és pecat d'omissió: no han fet mal directament als seus germans però s'han des preocupat totalment de les seves necessitats.

Per tant, Déu vol la salvació de tothom: *Recolliré les ovelles de tots els llocs on s'havien dispersat, buscaré l'ovella perduda, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, les pasturaré totes amb justícia diu el Senyor Déu a Ezequiel.*

Pau ens recorda que Crist és Rei perquè ha ressuscitat d'entre els morts, no per cap poder temporal exercit a la terra. *Destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder i posarà el Regne en mans de Déu. El darrer enemic destituït serà la Mort.* Són cridats a participar d'aquest Regne estimant, amb fets, tots els germans sobretot els més necessitats. Al capvespre de la vida ens examinaran sobre l'amor.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: «Veni, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.» Els justos li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?». El Rei els respondrà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.» Després dirà als de la seva esquerra: «Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veïreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.» Ells li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?» Ell els contestarà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.» I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después, el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna.»